

Zprávy: 88. Sbory na Ukrajině pokračují ve službě

Zatímco se na řece Dněpru káže o Davidovi, ruští kazatelé žádají po Moskvě mír.

Zprávy

Nejstarší baptistický sbor ve Lvovské oblasti, se nachází ve vesnici Zabirja. Tato vesnice je místem, kde v Haliči začalo baptistické hnutí.

Sbory na Ukrajině pokračují ve službě

Vzhledem k tomu, že ruští vojáci v Kyjevě a dalších městech narazili na tužší odpor, než se očekávalo ze strany ukrajinských vojáků a občanů, kazatelé v obou zemích tomu vhodně přizpůsobili nedělní bohoslužby.

„Celý sbor se na kolenou modlil za našeho prezidenta, naši zemi a za mír,“ řekl Vadym Kulynčenko o svém sboru v Kamjance, 245 km jižně od hlavního města. „Po službě jsme absolvovali školení první pomoci.“

Spíše než na kázání byl dán čas na sdílení svědectví z trýznivých dnů náletů. Bylo čteno mnoho žalmů a Kulynčenkovo poselství se soustředilo na Přísloví 29:25. *Strach z lidí se ukáže jako léčka, ale kdo doufá v Hospodina, zůstane v bezpečí.*

Ve sboru ve Svitlovodsku byly k vidění jak následky války, tak obyčejný život.

Andrej a Nadja, kteří byli ve čtvrtek vyhnáni z Kyjeva kvůli ruské raketové palbě, si během velkých oslav vyměnili svatební sliby.

Sňatek byl naplánován tento víkend v hlavním městě, ale pár se místo toho vydal na útěk do Nadjina domovského sboru 185 km jihovýchodně podél řeky Dněpr – s žádostí o improvizovanou svatbu.

„Uprostřed války? To nedává smysl!“ řekl místní kazatel Benjamin Morrison ironicky. „A přesto to během války dává největší smysl. Co může být lepší připomínkou toho, že ani válka nemůže potlačit lásku. A jak lépe říci, že sloužíme vyššímu králi, než se radovat uprostřed chaosu?“

Vzali se v sobotu, jak bylo plánováno.

V neděli se shromáždění sešlo asi 80 lidí, aby si vyslechlo kázání o Davidovi a Goliášovi, když se tam začali [objevovat](#) nově příchozí, hledající útočiště.

„Ano, David stále musel bojovat. Ano, stále to bylo těžké a děsivé – ale Bůh byl jeho důvěrou,“ uzavřel kazatel Morrison, který je 20 let americký misionářský veterán a ženatý s Ukrajinou. „Kéž je také s námi a kéž usekne hlavu nepříteli.“

Taras Djatlik, regionální ředitel pro východní Evropu a střední Asii v *Overseas Council*, počítal oběti války na straně nepřítele. Pokud je to správné, během tří dnů bojů zemřelo každou hodinu 40 ruských vojáků; jeden voják každou minutu a půl.

„Jsou to většinou 19 až 25leté děti,“ posteskl si. „Hlubku naší lidské zlomenosti může uzdravit pouze Duch svatý.“

Metropolita Epiphanius, hlava ukrajinské pravoslavné církve (OCU), se přimlouval za mrtvé u patriarchy Kirilla, hlavy ruské pravoslavné církve (ROC) sídlící v Moskvě.

„Pokud nemůžete pozvednout svůj hlas proti agresi,“ [prohlásil](#), „vezměte si alespoň těla ruských vojáků, jejichž životy se staly cenou za [vaše a tvé prezidentovy] představy o ‚ruském světě‘.“

Epiphanius řekl, že ukrajinská vláda se snaží koordinovat s Mezinárodním výborem Červeného kříže repatriaci mrtvých těl, ale nedostala žádnou odpověď.

Kirill našlapoval opatrně, vzhledem ke svým členům církve na obou stranách hranice. [V roce 2019 uznal](#) ekumenický patriarcha pravoslavné církve Bartoloměj I. se sídlem v Istanbulu národní

nezávislost odtržené OCU, zatímco mnoho farností na Ukrajině to odmítlo a rozhodlo se zůstat pod Ukrajinskou pravoslavnou církví (UOC), která je součástí OCU. ROC, jak bylo historickým precedentem. (Přesná čísla pro farnosti přidružené k OCU a UOC na Ukrajině je obtížné určit.)

Kirill vyjádřil své přesvědčení, že válčící strany překonají své rozdělení a neshody, a [vyzval](#) „celou plnost ruské pravoslavné církve, aby pronesla zvláštní, vroucí modlitbu za rychlé obnovení míru“.

Jako základ uvedl společnou staletou historii obou národů.

Epiphanius však zakončil své poselství patriarchovi tím, že si v pravoslavném církevním kalendáři poznamenal tuto neděli jako připomínku Posledního soudu.

Mezitím 10 regionálních protestantských seminářů – včetně [Kyjevského teologického semináře](#) a [Evangelikálního reformovaného semináře Ukrajiny](#) – zveřejnilo na Facebooku společné prohlášení, které získalo více než 650 sdílení.

„Jsme povoláni, abychom mluvili pravdu a odhalili podvod,“ uvedli. „Důrazně odsuzujeme otevřenou a neoprávněnou agresi zaměřenou na zničení státnosti a nezávislosti Ukrajiny, založenou na nehorázných lžích“ od Putina, „které jsou zjevně v rozporu s Božím zjevením“.

Dále uvedli:

Vyznáváme skutečnou a neomezenou Boží moc nad všemi zeměmi a světadíly ([Ž 24:1](#)), jakož i nad všemi králi a vládci ([Přísl. 21:1](#)); proto nic v celém stvoření nemůže zasahovat do plnění dobré a dokonalé vůle Boží. My, spolu s prvními křesťany, prohlašujeme „Ježíš je Pán“, a ne Caesar.

Vyjadřujeme solidaritu s ukrajinským lidem. Sdílíme bolest těch, kteří již ztratili své blízké. Modlíme se, aby všechny plány agresora byly zmařeny a zahanbeny. Vyzýváme všechny lidi dobré vůle na celém světě, aby se postavili lžím a nenávisti agresora. Vyzýváme všechny, aby podali petici za zastavení nepřátelských akcí a vyvinuli veškerý možný vliv na Ruskou federaci s cílem zastavit nevyprovokovanou agresi vůči Ukrajině.

Pět seminářů sídlí na Ukrajině. Dva, jejichž identita nebyla zveřejněna, sídlí v Rusku.

Ještě odvážnější byla řada kazatelů v Rusku.

Victor Sudakov, hlavní kazatel sboru v Jekatěrinburgu, čtvrtém největším městě v Rusku, ve čtvrtek změnil svou profilovou fotku na Facebooku, aby obsahovala malou ukrajinskou vlajku. V sobotu [změnil](#) svou titulní fotku tak, aby zobrazovala vlajku a tryzub, zlatý trojzubec z oficiálního státního znaku Ukrajiny.

Akce letničního pastora, který je součástí Sdruženého ruského svazu křesťanů evangelikálně-letniční víry (ROSKhVE), vyvolala stovky komentářů. „Bratře, vždycky jsem si myslel a říkal, že jsi statečný muž,“ řekl jeden z nich. „Za to, co teď děláte, nelze dost ocenit!“

Sudakov se v neděli [spojil](#) s peticí *Change.org* určenou Rusům, kteří jsou proti válce na Ukrajině. V neděli večer ji podepsalo více než 960 000 lidí.

V pátek ROSKhVE zveřejnilo oficiální prohlášení [citující](#) knihu Skutků ve vztahu k místům, která

lidem určila Bůh.

„Bez ohledu na příčiny je válka hrozné zlo,“ uvedla skupina. „Bůh nás povolal k lásce [a] primárními hodnotami by neměly být konkrétní obrysy hranic, ale lidské duše.“

Evangelikální unie se modlila za to, „aby byl pokoj co nejrychleji obnoven“ a vyzývala k půstu „do Božího vyřešení bratrovražedného konfliktu“.

Stejně jako Kirill i ROSKhVE citoval jako základ staletou historií jednoty mezi ruskými a ukrajinskými evangelikály. Mnoho z jeho misionářů, uvedlo, nyní slouží jako pastoři a biskupové sborů. Doufají, že to urychlí brzké usmíření.

„Je mi tak líto, že moje země zaútočila na svého souseda,“ [prohlásil](#) Constantin Lysakov, pastor Moskevského biblického sboru. „Bez ohledu na to, jak tuto událost nazýváme, bez ohledu na to, jak ji ospravedlňujeme, ... když činíte pokání, není možné přesouvat vinu. A všichni bychom měli činit pokání z toho, co se stalo.“

„V tom všem je pro mě jen jeden zdroj útěchy,“ napsal na Facebooku. „Kristus je na trůnu, Bůh Otec vše drží ve svých rukou, Duch svatý naplňuje srdce těch, kdo v Něho důvěřují a nic nemůže překonat Jeho moc. Bůh koná největší skutky vykoupení, když se vše zdá beznadějně. ...modlím se za mír.“

Při vypuknutí války mluvil podobně Jevgenij Bachmutskij.

„Moje duše je zarmoucená, mé srdce je rozervané hrůzou a hanbou a má mysl je šokována lidským šílenstvím,“ [řekl](#) pastor ruského biblického sboru v Moskvě. „Nejsme politici, jsme děti Boží. Nejsme povoláni předělávat geopolitickou mapu světa, abychom se zalíbili tomu či onomu vládcí. ...Ať svět vidí, že se děti Boží milují a přijímají se navzájem ne kvůli jazyku [nebo] národnosti... ale proto, že byly přijaty Kristem.“

V neděli po vypuknutí války byl v ruských evangelikálních sborech často citován biblický text Žalm 2:1. *Proč se národy spiknou a národy marně pikle?*

Jiné sbory se zaměřovaly na solidaritu a modlitbu.

Po celém Rusku v neděli přibližně 700 sborů v rámci 26 protestantských unií, které tvoří Všeruské společenství evangelikálních křesťanů, společně vyhlásilo čas modliteb a půstu za mír, řekl Pavel Kolesnikov, bývalý předseda ARCEC a regionální ředitel Eurasie za hnutí Lausanne. „Toto je naše akce,“ řekl.

Jejich modlitební program zahrnoval pět důrazů:

- 1) Za mír mezi bratrskými národy Ruska a Ukrajiny
- 2) Aby úřady a „vládci“ měli Boží bázeň, sílu a vůli k nastolení míru
- 3) Za bezpečnost lidu Ukrajiny i žijících křesťanů na Ukrajině v místech ozbrojených konfliktů
- 4) Za církve, aby ji Bůh ochránil před rozděleními a konflikty uprostřed vyhocené situace
- 5) Pochopení toho, jak může každé sdružení církví reagovat na potřeby lidí zasažených válkou

Ve svém vlastním sboru, Zelenogradském baptistickém sboru v Moskvě, Kolesnikov požádal

účastníky ranní bohoslužby, aby se spojili – každý muž, žena a dítě – a modlili se za mír a moudrost pro vlády obou zemí. Jeho sbor také shromažďuje zásoby, stejně jako mnoho ruských sborů, na pomoc ukrajinským uprchlíkům v sousedních zemích.

„To není naše válka,“ řekl. „Milujeme naše ukrajinské bratry a sestry.“

Ruský svaz evangelikálních křesťanů-baptistů (RUECB) se v neděli připojil k půstu a [vyzval](#) věřící, aby byli mírotvorci.

„Žehnej nepokojným národům a pošli pokoj, pokání. Žádáme o tvoji milost nade všemi,“ řekl Sergej Zolotarevskij, kazatel Ústřední baptistické církve v Moskvě, aniž by konflikt přímo zmínil.

Oleg Alekseev, pastor sboru Pramen živé vody, nejstaršího baptistického sboru ve Voroněži ve středním Rusku, použil jako hlavní text pro své poselství žalm 2.

„Tam se skutečná vítězství nedějí, ani tam nevzniká blaho,“ řekl s odkazem na bojiště. „Původ má [v církvi], když se věrně [modlíme za] krále, vládce a všechny národy.“

Ruslan Nadjuk, kazatel baptistického sboru Slovo pro duši v Moskvě, řekl, že vhodnou křesťanskou odpovědí je neustálá tichá modlitba, aby byl konflikt vyřešen pokojně a podle Boží vůle. Citoval svědectví z Jakuba 5:16. *Modlitba spravedlivého člověka je mocná a účinná.*

Během desetiletí pronásledování za carů a komunistů se mnoho ruských věřících rozhodlo, že protestovat je v nejlepším případě zbytečné a v nejhorším nebezpečné. Mezi účinnější způsoby patřilo prohloubení jejich modlitebního života, řekl Andrey Shirin, profesor semináře ruského původu ve Virginii, který zkoumal kázání a komentáře ruských kazatelů na Facebooku.

„Když začnou otřesy, ruští evangelikálové o nich moc nemluví – zvláště když jsou politické povahy,“ řekl Širin. „Nicméně ruští evangelikálové se hodně modlí. Opravdu se domnívají, že tato reakce je nejučinnější.“

Jak uvedl moskevský kazatel Bachmutskij na Facebooku: „Nespěchejte s posuzováním druhých prizmatem vaší kultury, situace a svědomí. Nepovažujte modlitbu za něco bezvýznamného nebo zbytečného. Pro většinu z nás je to jediné, co nám zbývá.“

Ale někteří kazatelé byli ve svých komentářích přímější.

Jurij Sipko, bývalý vedoucí největší baptistické denominace v Rusku, řekl, že v první řadě by křesťané měli reagovat modlitbou. Ježíšova odpověď by však reagovala na události na Ukrajině slovy Jana 15:13. *„Nikdo nemá větší lásku než toto: položit život za své přátele.“*

Pro Ukrajince by to podle něj měla být jejich válečná hlavní zásada.

Andrey Direenko vyjádřil své zděšení. „Bolest, slzy, hrůzy krveprolití trhají naše srdce,“ řekl letniční biskup z Jaroslavlve ve středním Rusku. „Vypadá to jako noční můra, ale je to strašná realita.“

„Žádám všechny rodiny se sirotky, stejně jako rodiny vychovávající děti s postižením a které se chtějí přestěhovat do bezpečnějších oblastí, aby napsaly pod tento příspěvek,“ [uvedl](#) Nicolaj Kuleba, evangelikální ombudsman pro děti na Ukrajině. „Zanechte komentáře, uveďte telefonní číslo a my vás budeme kontaktovat.“

Mnoho sborů na Ukrajině poskytuje přístřeší. Ale i ty v zahraničí.

„Jsme jen malý sbor, takže naše kapacita pomoci je omezená, asi jen pro několik desítek rodin,“ řekl Péter Szabó, který je pastorem presbyteriánského sboru v Budapešti. „Naši největší nadějí však není to, co můžeme nebo uděláme, ale to, co může a udělá náš Král, Pán Ježíš Kristus.“

Kázáním ze Skutků 13 připomněl, že křesťanský život nikdy není sérií selhání, ale že „zlatá nit Boží milosti“ dává věřícím jistou naději do budoucnosti.

V zoufalé potřebě takové perspektivy uprchlo do Maďarska asi 78 000 uprchlíků, řekl. OSN oznámila migraci na západ v celkové výši 2 000 000, včetně Polska, Slovenska a dalších sousedících zemí.

Tisíce Ukrajinců přešly do Moldavska. Ve sboru v Kišiněvě, rusky mluvící nenedenominační kongregaci v hlavním městě země, navštívilo v neděli ráno několik rodin uprchlíků poprvé bohoslužby.

Sbor a jeho partneři, ministerstva, jejichž kanceláře se nyní změnilly na ubytovny, od vypuknutí války přepravují uprchlíky a zásoby. Jevgenij „Eugene“ Solugubenco se zadýchal, když kázal na téma, které naplánoval před měsíci: Boží věrnost.

„Tato slova pro nás znamenají málo, když jdeme odpoledne po kostele na oběd. Ale když jste uprchlík, znamenají víc. ... Modlil jsem se, aby Bůh tyto lidi objal a dal jim najevo, že je miluje, protože je věrný,“ řekl Solugubenco, který zahájil Pláč 3:23-24. *Je nové každé ráno; velká je tvá věrnost. Říkám si: „Hospodin je můj podíl; proto na něj počkám.“*

„Lidé jsou v této části světa obvykle dost rezervovaní,“ řekl. „Po bohoslužbě nepřicházejí za pastorem. Ale dnes to udělali.“

A někteří Ukrajinci vidí Boží činy.

„Vojáci a důstojníci mi říkají, že jsou svědky zázraků shůry,“ řekl Oleksij Chyzhnjak, letniční pastor v Bucha, 37 km severozápadně od Kyjeva, který byl svědkem nejkrutějších nedělních bojů. „Není to náš úspěch,“ řekl.

Chyzhnjak řekl Juriji Kulakevyčovi, řediteli zahraničních věcí Ukrajinské letniční církve v Kyjevě, že rakety údajně dopadaly bez výbuchu a ruským tankům došlo palivo. Ruští vojáci, ztracení na neznámých místech, žádají vesničany o informace na cestu – a dokonce i o chleba.

Chlebová mise sponzorovaná Nizozemskem ve městě Brovary, 25 km, východně od Kyjeva, se snaží zajistit dostatek chleba. Již zásobují sousedy a vysídlence z východu a doufají, že se jejich zásobování rozšíří o nemocnice a ukrajinskou armádu. Ale pod tlakem konfliktu se jejich vlastní zásoby a možnosti práce zmenšují.

„Od pondělí chceme začít péct 24 hodin denně, 7 dní v týdnu,“ stálo v jejich zprávě, „ale momentálně nemáme dost pekařů.“

Kazatel Morrison umí vyjednávat. Jeho sbor Kalvárie, právě koupil 1,5 tuny mouky. Ale jak se vyjádřilo mnoho kazatelů, situace je vyčerpávající. Neustálé sirény, oznamující nálety, dávají malý klid. Nesmírné potřeby lidí umožňují málo odpočinku.

„Dnes ráno jsem se probudil s pocitem, jako by mě přejel nákladník,“ řekl. „Ale i když se všichni cítíme vyčerpaní, tlačíme se vpřed – věříme, že nás sem pro tuto chvíli postavil Kristus.“

Kate Shellnutt, [CT](#)

-krk-

Můžete také navštívit naši facebookovou stránku [Baptisté - Síť víry](#) nebo facebookovou skupinu [Zpravodaj Baptisté - Síť víry](#)